

РЕШЕНИЕ

№ 7683

гр. София, 05.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в публично заседание на 31.05.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Цветанка Митакева и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **11300** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ, във вр. с чл.203 и сл. от АПК и чл.119 от ЗДАНС.

Образувано е по искова молба от М. Г. М. срещу Държавна агенция „Национална сигурност“ /ДАНС/ след разделянето на производството по ахд №7544/2023г. на АССГ 35 състав. Искането да бъде отменена като незаконосъобразна Заповед № ЧР-3-24/17.01.2018г. на председателя на ДАНС и издаденото въз основа на нея Предизвестие рег. № ЧР-131/17.01.2018г. е оставено за разглеждане по ахд №7544/2023г. на АССГ 35 състав.

В настоящото производство предмет на разглеждане е исковата молба, в частта, в която се иска осъждането на ДАНС да заплати на М. Г. М.:

1. обезщетение за времето, през което не е заемал държавна служба, но за не повече от 6 месеца /на основание чл.119 от ЗДАНС/;
2. обезщетение в размер на 15 000 лв. за причинени неимуществени вреди, изразяващи се в душевни страдания, вследствие оставането без работа/ на основание чл.1, ал.2 от ЗОДОВ/.

Претендират се и лихви за забава върху главниците по т.1 и т.2, както и разносните по делото.

С Тълкувателно решение № 4 от 06.11.2023 на ВАС по т.д. № 2/2021 г., ОСС, I и II колегия, е решено, че разпоредбата на чл.1, ал.1 от ЗОДОВ е приложима за обезщетение за неимуществени вреди от отменена като незаконосъобразна заповед за

прекръпяване на служебно правоотношение, когато специален закон предвижда право на обезщетение в размер на получаваните възнаграждения, поради което исковата молба е принципно допустима и по т.2., но към момента е преждевременно предявена и по двете точки, тъй като не е налице отмяна като незаконосъобразна на Заповед № ЧР-3-24/17.01.2018 г. на председателя на ДАНС.

Постъпил е на 05.02.2024г. отговор на исковата молба от ДА „Национална сигурност“. Ответникът счита иска за недопустим и неоснователен. Липсва отменен като незаконосъобразен административен акт, като основание за отговорността по чл.1 от ЗОДОВ, Закона за ДАНС е специален закон и предвижда специален ред за търсене на обезщетение за оставане без работа, вследствие незаконосъобразна заповед за прекръпяване на служебното правоотношение, поради което чл.8, ал.3 от ЗОДОВ изключва неговото прилагане. Искът по чл.119 от ЗДАНС е преждевременно предявен, към датата на подаване правото на обезщетение не е възникнало. Сочените в исковата молба вреди са описани като такива, които са причинени от правозащитни органи при задържането в сградата на ДАНС по време на водени срещу ищеца досъдебни и съдебни производства от разследващите органи, съда и прокуратурата и след издаване на Заповед № ЧР-3-24/17.01.2018г. на Председателя на ДАНС за прекръпяване на служебното му правоотношение, поради обективна невъзможност да изпълнява служебните си задължения, поради отнемане на разрешението за достъп до класифицирана информация. Поради това ДАНС неоснователно е посочена като ответник. В отговора се изразява становище по направените в исковата молба искания за назначаване на експертизи и разпит на свидетели, срещу които не се възразява. Прилагат се доказателства по опис за размера на трудовото възнаграждение на ищеца към датата на прекръпяване на правоотношението, начислените и изплатени му възнаграждения.

В съдебно заседание, ищецът редовно призован не се явява и не се представлява.

Ответникът – Държавна агенция за национална сигурност се представлява от юрк. В., който счита подадената искова молба за процесуално недопустима, доколкото заповедта на председателя на ДАНС не е отменена като незаконосъобразна и не е обжалвана в срок.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност и недоказаност на исковата претенция.

От фактическа страна се установява следното:

Ищецът М. Г. М. е обжалвал Заповед № ЧР-3-24/17.01.2018г. на председателя на ДАНС и издаденото въз основа на нея Предизвестие рег. № ЧР-131/17.01.2018г. Със същата заповед е било прекратено служебното му правоотношение като държавен служител в ДАНС на основание чл.111, във вр. с чл. 110, ал.1, т.7, буква „г“, предл. второ от ЗДАНС, поради обективна невъзможност да изпълнява служебните си задължения – отнето му е разрешението за достъп до класифицирана информация. По жалбата е образувано ахд №7544/2023г. на АССГ 35 състав.

С молба от 08.04.2024г. постъпила по делото, ищецът прави уточнения, като оттегля иска си по отношение на заплащането на обезщетение на основание чл.119 от Закона за ДАНС, а по отношение на претенцията си за заплащане на неимуществени вреди за причинените му душевни страдания – главница и разноски продължава да поддържа иска си, както и направените от него искания за събиране на доказателства.

Съгласно протоколно определение на съда от 08.04.24г. по делото е постъпило

Решение №1243/26.02.2024г. на АССГ, 35 състав постановено по ахд №7544/2023г., влязло в сила на 15.03.2024г. Със същото съдът е отхвърлил жалбата на М. Г. М. срещу Заповед № ЧР-3-24/17.01.2018г. на председателя на ДАНС.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Предявеният иск за присъждане на обезщетение на основание чл.119 от ЗДАНС е оттеглен от ищеца с молбата от 08.04.2024г., преди даване ход на делото, поради което при условията на чл. 232 от ГПК, в тази част производството следва да бъде прекратено без да се иска съгласието на ответника.

Предявеният иск за присъждане на обезщетение за неимуществени вреди е процесуално допустим. Следва да бъде разгледан по същество, като подсъден на Административен съд София град, на основание чл. 128, ал.1, т. 5 от АПК, предвид, че се претендират вреди в резултат на незаконосъобразен индивидуален административен акт по смисъла на чл.21 ал.1 от АПК. Проверката, дали ли е отменен като незаконосъобразен индивидуален административен акт е част от проверката за наличие на фактическия състав по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ, поради което съдът дължи произнасяне с решение.

Разгледан по същество, искът за обезщетение на неимуществени вреди се явява неоснователен и недоказан.

Съгласно чл.1, ал. 1 ЗОДОВ правото на обезщетение възниква, когато са претърпени вреди от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на органи или длъжностни лица на държавата или общината при или по повод изпълнение на административна дейност. Основателността на иска предполага предварителното установяване на точно определени от законодателя, кумулативно налични предпоставки:

-незаконосъобразен административен акт или незаконосъобразно действие или бездействие на административен орган или длъжностно лице на държавата или общината, който да е отменен по съответния ред;

-да е настъпила вреда от такъв административен акт, действие или бездействие;

-да е налице пряка и непосредствена връзка между постановения незаконосъобразен административен акт, действие или бездействие и настъпилата вреда.

Не се спори, че спрямо ищеца е издадена Заповед № ЧР-3-24/17.01.2018г. на председателя на ДАНС, с която е било прекратено служебното му правоотношение като държавен служител в ДАНС. По делото обаче е приложен препис от влязлото в сила решение на АССГ, с която жалбата на М. срещу заповедта за уволнение е отхвърлена. Следователно, безспорно е установено, че липсва първата задължителна предпоставка за търсене на отговорността на държавата за вреди. Тъй като основателността на иска изисква да са налице едновременно всички елементи от фактическия състав на чл.1, ал.1 от ЗОДОВ, това автоматично прави исковата молба в разглежданата част неоснователна, поради което следва и да се отхвърли без да се изследва наличието на останалите елементи – настъпили вреди и пряка и непосредствена причинно - следствена връзка между вредите и заповедта за уволнение.

Воден от горното, Административен съд София град, I отделение, 11 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна искова молба от М. Г. М. срещу Държавна агенция „Национална сигурност“ /ДАНС/, в частта на претендираното обезщетение в размер на 15 000 лв. за причинени неимуществени вреди, изразяващи се в душевни страдания, вследствие оставането му без работа по силата на Заповед № ЧР-3-24/17.01.2018г. на председателя на ДАНС.

ПРЕКРАТЯВА производството в частта, в която се иска осъждането на ДАНС да заплати на М. Г. М. обезщетение за времето, през което не е заемал държавна служба, но за не повече от 6 месеца /на основание чл.119 от ЗДАНС/.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните, а в прекратителната част с частна жалба в 7 дневен срок.

СЪДИЯ: